

Δραστηριότητα 4^η

Φύλλο Εργασίας 2 (3^η Ομάδα)

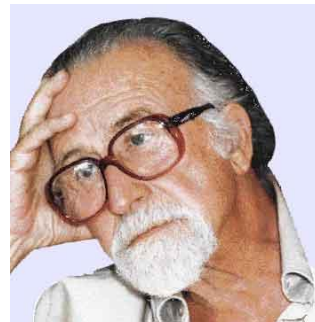
Λογισμικό που θα χρησιμοποιηθεί: Διαδικτυακές εγκυκλοπαίδειες, ιστότοποι, Πολυμέσα (διαδικτυακά βίντεο), φυλλομετρητής, επεξεργαστής κειμένου

Μάθημα: “Η Βεργίνα και τα μνημεία της”

(Από την Ενότητα «Η Μακεδονία» και το κεφάλαιο «Η Μακεδονία, μια νέα ελληνική δύναμη» σελ. 95 ως 97 του βιβλίου μαθητή Ιστορία Δ' Δημοτικού)

Διάβασε προσεκτικά την αφήγηση του αρχαιολόγου Μανόλη Ανδρόνικου. Περιγράψει τη στιγμή της μεγάλης ανακάλυψης του τάφου του Φιλίππου Β'.

«Και τότε είδαμε κάτι που ήταν αδύνατο να φανταστώ, γιατί ποτέ ως τότε δεν είχε βρεθεί τέτοιο οστεοδόχο σκεύος: μια ολόχρυση λάρνακα με ένα επιβλητικό ανάγλυφο αστέρι στο κάλυμμά της. Τη βγάλαμε από τη σαρκοφάγο, την αποθέσαμε στο δάπεδο και την ανοίξαμε.

Τα μάτια όλων άνοιξαν διάπλατα και η αναπνοή μας είχε κοπεί: ολοκάθαρα τα καμένα οστά, τοποθετημένα σ' ένα προσεχτικά σχηματισμένο σωρό, κρατώντας ακόμα το χρώμα από την πορφύρα που κάποτε τα τύλιξε και στη μια γωνία ένα βαρύτιμο χρυσό στεφάνι πιεσμένο τα κάλυπτε.

Κλείσαμε την πολύτιμη λάρνακα, την καλύψαμε προσεχτικά και την αποθέσαμε στην εσωτερική γωνιά του θαλάμου.

Νοιώσαμε την ανάγκη να βγούμε στο φως να αναπνεύσουμε καθαρό αγέρα. Όταν βρέθηκα έξω, απομακρύνθηκα κάπως από τους εργάτες της ανασκαφής, τους επισκέπτες, τους αστυνομικούς και στάθηκα μονάχος για μια στιγμή, να συνέλθω από το απίστευτο θέαμα.

Όλα έδειχναν πως είχαμε βρει έναν βασιλικό τάφο κι αν η χρονολόγηση που δίναμε στα ευρήματα ήταν σωστή, όπως φαινόταν, τότε... Δεν τολμούσα να το συλλογιστώ.

Για πρώτη φορά ένοιωσα μια δυνατή ανατριχίλα, κάτι σαν ηλεκτρικό ρεύμα να διαπερνά τη ραχοκοκαλιά μου. Αν λοιπόν η χρονολογία... και αν αυτά ήταν βασιλικά λείψανα... τότε... είχα κρατήσει στα χέρια μου τα οστά του Φιλίππου; Ήταν τρομαχτικό, αδύνατο να το αντέξει ο νους μου.

Εκείνο το βράδυ στάθηκε αδύνατο να κοιμηθώ. Ήταν η πιο απίστευτη ώρα της ζωής μου. Ως τότε βέβαια... Γιατί σε λίγες μέρες άλλα μου και μας έμελλαν. Την άλλη μέρα συνεχίσαμε την εργασία. Και είδαμε, όχι χωρίς έκπληξη, μια δεύτερη χρυσή λάρνακα, λίγο μικρότερη από την πρώτη και πιο λιτή στη

διακόσμηση. Τη βγάλαμε από τη σαρκοφάγο και την αποθέσαμε στο σανίδι όπου πατούσαμε. Με προσοχή και ψυχραιμία την ανοίξαμε.

Και τότε δοκιμάσαμε την τελευταία έκπληξη μια έκπληξη που ξεπερνούσε όλες τις άλλες, θαρρείς και ο τάφος αυτός κλιμάκωνε τα μυστικά του αξιολογικά.

Αυτό που είδαμε δεν ήταν τα οστά κάποιου νεκρού ήταν ένα θαυμαστά κοσμημένο χρυσοπόρφυρο ύφασμα που τα κάλυπτε και δίπλα σ' αυτό, πιεσμένο στην πλευρά της λάρνακας, ένα κομψό γυναικείο διάδημα (ήταν αδύνατο να διακρίνουμε ή να φαντασθούμε με την πρώτη εκείνη ματιά πως βρίσκαμε το ωραιότερο κόσμημα του αρχαίου ελληνικού κόσμου).

Ύστερα από 25 ολόκληρα χρόνια δουλειάς στη Βεργίνα, ένοιωθα πως αξιώθηκα να χαρώ ό,τι ποτέ μου δεν θα μπορούσα να ονειρευτώ ως αρχαιολόγος.»

ΜΑΝΟΛΗΣ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ (1919-1992)

ΒΕΡΓΙΝΑ-ΒΑΣΙΛΙΚΟΙ ΤΑΦΟΙ

Διάβασε επίσης το παρακάτω άρθρο εφημερίδας σχετικά με το ανάκτορο των Αιγών:

Το παλάτι των Αιγών και η σημερινή σημασία του...

Ηταν μόλις πριν τρία τεύχη που γράφαμε για τη σημασία της ανακάλυψης της Βεργίνας και των βασιλικών τάφων από τον Μανώλη Ανδρόνικο. Και να που η συνέχεια του έργου του από τους επιγόνους του, φέρνει στο φως νέα εντυπωσιακά συμπεράσματα για την Μακεδονία των Ελλήνων.

Οι τελευταίες επιστημονικές ανακοινώσεις για το συγκρότημα του ανακτόρου του Φιλίππου του Β' στις Αιγές μας δίνουν πλέον μια σαφή εικόνα για τον πλούτο και την δύναμη που απέπνεε το ανάκτορο του Φιλίππου στις Αιγές, σημερινή Βεργίνα. Σε επιστημονική παρουσίαση που έγινε στην Θεσσαλονίκη για την τεκμηρίωση των ευρημάτων του ανακτόρου από την Αρχαιολόγο Αγγελική Κοτταρίδη, υπεύθυνη του αρχαιολογικού χώρου και του μουσείου της Βεργίνας, αποκαλύφθηκε ένα ακόμα θαύμα της αρχαίας Ελλάδας.

Το ανάκτορο του Φιλίππου είχε έκταση όσο τρεις Παρθενώνες, με καλυπτόμενο χώρο 15 στρεμμάτων (μεγαλύτερο από τη σημερινή Βουλή), μπορούσε να στεγάσει 4.000 άτομα και να φιλοξενήσει συμπόσιο με 500 συνδαιτημένους! Άρχισε να χτίζεται το 350 π.Χ. και το κτίσιμο του κράτησε 12 χρόνια. Ήταν έργο του Πύθου που δημιούργησε ένα από τα επτά θαύματα του κόσμου, το Μαυσωλείο της Αλικαρνασσού!

Η σημασιολογία του ανακτόρου αυτού για τον ελληνοισμό υπήρξε τεράστια, καθώς ο Φίλιππος φαίνεται να εζήλωσε τη δόξα του Περικλή στην Αθήνα και σκέφθηκε να τον μιμηθεί, κάνοντας το νέο ανάκτορο σημείο αναφοράς όλου του αρχαίου ελληνικού κόσμου που θέλησε και τελικά κατέφερε να ενοποιήσει.

Όμως η βαρύτητα της ανακοίνωσης αυτής για τη σημασία του ανακτόρου του Φιλίππου αντανάκλα ιδιαίτερα στο σήμερα,

όπως σημείωσε στην ομιλία της η υπεύθυνη των ανασκαφών Αγγελική Κοτταρίδου:

«Το 1979 ένας Σκοπιανός ιστορικός, ο Αντρίεφσκι, είχε πει ότι "αν οι Αιγές είναι στη Βεργίνα, τότε πρέπει να πούμε ότι οι Μακεδόνες ήταν Έλληνες". Όταν οι Αιγές τοποθετούνται κάτω από τον Αλιόκμανα, δεν τους βολεύει (σημ. τους Σκοπιανούς). Αλλά δεν υπάρχει μεγαλύτερη απόδειξη από το ανάκτορο ότι εκεί είναι οι Αιγές. Το ανάκτορο είναι το κέντρο της εξουσίας, είναι το σπίτι του Μεγαλέξανδρου και πρέπει να το πούμε αυτό. Εμείς οι αρχαιολόγοι θα το πούμε. Καλό θα ήταν να το αντιληφθούν και οι πολιτικοί. Να καταλάβουν ότι ο Φίλιππος είναι ο πρώτος ηγεμόνας που θεωρεί τον εαυτό του Ευρωπαίο και το δηλώνει».

Αυτά από τους αρχαιολόγους. Καιρός να κάνουν το καθήκον τους πλέον και οι πολιτικοί...

■ Γιώργος Ν. Χριστογιαννάκης

ΤΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΕΙΧΕ ΕΚΤΑΣΗ ΟΣΟ ΤΡΕΙΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝΕΣ, ΜΕ ΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΟ ΧΩΡΟ 15 ΣΤΡΕΜΜΑΤΩΝ, ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΣΤΕΓΑΣΕΙ 4.000 ΑΤΟΜΑ ΚΑΙ ΝΑ ΦΙΛΟΞΕΝΗΣΕΙ ΣΥΜΠΟΣΙΟ ΜΕ 500 ΣΥΝΔΑΙΤΗΜΟΝΕΣ!

